

DIN NOU DESPRE REFUGIAȚII ROMÂNI DIN UNGARIA

Gazeta noastră a oferit în repetate rânduri coloanele sale pentru a consemna vești privitoare la situația românilor care și-au găsit un refugiu temporar în Ungaria. În măsura primirii veștilor, cititorii noștri au fost puși la curent cu starea acelor refugiați care - cei mai mulți dintre ei - și-au riscat viața în căutarea libertății pentru ei și familiile rămase încă sub jugul comunist.

Articolele noastre au stârnit eoul scontat în rândurile cititorilor, uni dintre aceștia grăbindu-se să întindă o mână de ajutor celor aflați la începutul pribegiei lor.

Din păcate însă nu toate bunele intenții au reușit să fie concretizate. Astfel, după cum ne-a comunicat recent cititorul nostru Joe Florea, - un cunoscut român inimos - intenția

sa de a lua legătura cu unii din refugiați nu a dat rezultate, scrisoarea trimisă pe adresa menționată în ziarul nostru fiind necorespunzătoare. Spre convingere, cititorul nostru ne-a trimis și plicul returnat de poșta maghiară.

Sesizați, ne-am interesat la colaboratorul nostru Cornel Roșca, lider al organizației România liberă din exilul românesc budapestan care ne-a avertizat că asemenea adrese nu sunt cu caracter permanent, ele schimbându-se în funcție de condiții.

Intrucât avântul binefăcător al cititorului nostru nu trebuie să rămână fără efect, am insistat pentru aflarea unei adrese mai recente, în care pot fi contactați românii din Ungaria. Ne grăbim să o facem cunoscută:

Mircea BĂJAN

Postan Marado, 1376 Budapest 62

Folositi-o cât mai în grabă, ea poate aduce speranță sau chiar bucurii acelor dintre conaționali noștri care așteaptă o mână întinsă din partea noastră. Nu trebuie uitat că ultimele vești privind situația acestora ne permit a o caracteriza cu

"M'am săturat de Ungaria, sunt complet epuizat nervos", îmi spune un bărbat de vreo 47 de ani care arată ca unul de 70. Vara trecută a traversat Dunărea înot în Iugoslavia, unde a petrecut trei luni într'un lagăr de refugiați, înainte de a ajunge în Ungaria. Aici, cu câțiva forinți în buzunar, a încercat să se angajeze ca șofer de camion, permisul de conducere din România nu i-a fost însă recunoscut. Și-a lăsat în România soția și patru copii, și nu-și face iluzii să-i revadă prea repede.

Cifrele oficiale susțin că anul trecut au fost returnați în România 1400 de refugiați români, deși nu mai e nici un secret că aceștia au fost confrunțați astfel cu interogatoriile brutale ale securității, între timp o poliție din ce în ce mai puțin serioasă.

Funcționarii oficiali de la Budapesta susțin că cei trimiși în România se împart în cinci categorii: delicvenți, vagabonzi-nomazi, persoane cu maladii psihico-mentale și agenți ale securității. Dar, așa cum susținea în parlamentul de la Budapesta doi deputați, săptămăna trecută se pare că selectarea celor trimiși în România a fost foarte arbitrară.

Chiar și cei 6000 de refugiați români care au sosit în Ungaria cu pașapoarte se pare că nu se simt cu totul în siguranță. De curând, doi cetățeni români de naționalitate maghiară, după epuizarea vizei de pe pașapoarte au preferat să treacă în clandestinitate, ascunzându-se, cu ajutorul comitetului pentru refugiați ai disidenței maghiare.

Odată ajunși în Ungaria, cei mai mulți din refugiați încearcă să plece mai departe, spre Occident, dar de cele mai multe ori găsesc ușile închise. Austria și-a închis practic porțile pentru refugiați iar două din țările nordice, foarte ospitaliere în mod obișnuit, Suedia și Danemarca, au început să-i returneze la rândul lor pe refugiați. "E ca și cum am fi devenit prizonieri în Ungaria", ne spune un român de la Budapesta. Sigur, Ungaria e o închisoare mai bună decât România, dar rămâne o închisoare".

Sintetizând cele desprinse din articolul citat, înțelegem că situația de refugiat în Ungaria nu este dintre cele mai fericite, chiar dacă această țară, așa cum se arată în alta parte a gazetei noastre, se străduie să se arate cât mai sensibilă la speratele fenomene

(Urmare)

de peste 40 de ani într'un continuu război rece, într'o stare de tensiune permanentă, datorită tendințelor imperialiste ale Uniunii Sovietice, prin anexarea de teritorii, prin înrobirea a peste 135 de milioane de oameni într'un lagăr conceput și condus prin aplicarea unor teorii utopice care s'au dovedit falimentare.

Comentând perspectivele unui nou război mondial, fostul președinte Richard Nixon ajunge la concluzia că în epoca nucleară Pacea trebuie să fie scopul nostru, deoarece "armele nucleare au făcut ca războiul să numai poată constitui un mijloc de a rezolva conflictele între marile puteri. Dar Pacea perfectă - o lume fără conflicte este o iluzie. Nu a existat niciodată și nici nu va exista vreodată. Adevărata Pace nu este sfârșitul conflictului, ci un mijloc de a trăi fără conflict".

În evaluarea situației existente astăzi, trebuie să căutăm răspunsul în trecut, deoarece viitorul, prin incertitudinea sa, nu ni-l poate da.

Ciclul istoric al evoluției popoarelor ne arată că imperiile sunt ca niște organisme biologice care se nasc, trăiesc și mor. Începând cu triburile din Israel existente acum 1400 de ani A.C. și care au fost invadate și decimate de asirieni, cu Imperiul babilonian, cel chinez, Imperiul roman, grecesc, otoman și terminând cu cel francez, german și britanic, toate au avut soarta organismului viu, care se naște pentru a muri.

Care sunt perspectivele "Imperiului sovietic", căruia Statele Unite și întreaga lume civilizată trebuie să-i facă față? Este întrebarea care se naște firesc după simpla enumerare a imperiilor care astăzi trăiesc numai în filele prăfuite ale istoriei...

Într'un articol publicat recent în "The New York Times" de William H. Lueers, se analizează două scenarii pe care, după părerea sa, consilierii președintelui Bush trebuie să le excludă atunci când vor începe să studieze opțiunile politice dintre Est și Vest.

În primul rând este de neconceput ca Uniunea Sovietică să devină o democrație modernă, social - democratică, permițând în același timp ca țările din lagărul socialist să fie încorporate în mod pagnic într'o Europă Occidentală unită. În același timp, autorul articolului respinge ca improbabilă viziunea unei reînnoiri la stalinism în urma eşării reformei lui Gorbaciov. Care sunt în realitate perspectivele pe care le putem descifra în viitorul atât de nebulos?